

Vorbește – clipele se scurg

de Radu Botiș

Vorbește Doamne, clipele se scurg
Și cerul parcă-i mai sărac de stele,
Par zilele adeseori mai grele
Când totul se înveșmântă în amurg.

Vorbește Doamne, vremea e puțină
Cărarea se îngustează tot mai mult -
Aș vrea cât mai e timp s-ascult
Cereasca simfonie în surdină.

Și de-aș mai vrea să mă răsfăț o vreme
Cu lumea pironită-n pământesc,
Adu-mi aminte de-un tărâm ceresc
Lipsit de înguste, sumbre teoreme.

Nu înceta Prea Bune să-mi vorbești
În astă lume atât de trecătoare,
Cuprinsă-n cea din urmă încercare
Pierzaniei, în lucruri nefirești.